

Розв'язавши рівняння лінійної регресії отримали показник Херста для Adtalem Global Education Inc., який дорівнює 0,7293 та коефіцієнт вірогідності R^2 , який має наближене до 1 значення, що говорить про високу точність отриманих результатів.

Зважаючи на те, що значення показника Херста знаходиться на проміжку $0,5 < H < 1$, можемо зробити висновок, що часовий ряд є персистентним, тобто спостерігається збереження тенденції до зростання чи спадання показника як у минулому, так і в майбутньому. При цьому чим ближче значення H до 1, тим тренд сильніший і скоріше за все за його підйомом слідує підйом, а за спадом – спад. Крім цього за значенням показника Херста бачимо, що ціни на розглянутий актив поводяться передбачувано, а це означає, що ризики, пов'язані із цим активом, зменшуються.

Таким чином, акції EdTech-компанії «Adtalem Global Education Inc» є привабливими щодо інвестування.

Список використаних джерел:

1. Залюбовська С. С., Штельмах І. О. Стратегія розвитку України: фінансово-економічний та гуманітарний аспекти. *Інформаційно-аналітичне агентство*: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф. Київ, 2018. 445 с.
2. Google Finance. URL: <https://www.google.com/finance> (дата звернення 11.04.2022).
3. COVID-19 Lockdown dates by country. Kaggle. URL: <https://www.kaggle.com/datasets/jcyzag/covid19-lockdown-dates-by-country> (дата звернення 12.04.2022).

ГОРБАШЕВСЬКА М.О.,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту та фінансів
ГЛУШАНИЦЯ А.В.,
студент 2 курсу ОС «Магістр»
спеціальності «Менеджмент організації і адміністрування»,
Маріупольський державний університет

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ

Розвиток вітчизняної економіки, підвищення конкурентоспроможності промислової продукції українських підприємств неможливо забезпечити без здійснення інвестицій в інноваційну сферу. Інноваційні процеси відіграють важливу роль в успішному розвитку підприємств та держави загалом, адже від рівня цих процесів залежить їх економічний та фінансовий стан.

Дана тема є досить актуальною, так як в жорсткій постійній конкурентній боротьбі за споживача та ринки збуту продукції, підприємства повинні постійно впроваджувати інновації, удосконалювати та розробляти нові вироби, впроваджувати прогресивні технології, системи управління та реалізації продукції, що виводить їх на новий рівень розвитку, приводить суспільство до прогресу. Фінансування цієї діяльності набуває все більшого значення в ринкових умовах господарювання. Лише такий підхід дозволить економіці країни перейти до високих технологій.

Інновації та інвестиції тісно пов'язані між собою та не можуть функціонувати одна без одної. Фінансовий успіх кожного з інноваційних проектів – це перш за все співвідношення показника фінансової віддачі до початкової інвестиції, а практично кожен

інноваційний проект можливо розглянути як інвестиційний, головною метою якого є отримання фінансового результату - прибутку.

Інвестиційна діяльність – це комплекс заходів і дій фізичних і юридичних осіб, які інвестують свої кошти для одержання фінансового результату - прибутку.

Інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на використання та комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів та послуг.

Інноваційно-інвестиційна діяльність – це процес реалізації результатів інтелектуальної праці в різних видах майнових та інтелектуальних цінностей, які мають грошову оцінку та вкладені в об'єкти підприємницької та іншої діяльності, в результаті якої формується прибуток або інший соціальноекономічний ефект. Велика роль у стимулюванні інвестиційно-інноваційної діяльності відводиться державі та політиці, яку вона проводить у цій сфері, адже, по-перше, формує правові засади ведення інноваційно-інвестиційної діяльності, а по-друге, впливає на зниження рівня ризиковості впровадження інновацій.

Процес створення інновації – тривалий і ризикований, передбачає залучення значних капіталовкладень і поєднання наявних ресурсів у просторі та часі відповідно до потреб виробничого циклу. Цим зумовлена необхідність державної підтримки пріоритетних напрямів НДДКР (науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт), які є основою для створення і впровадження майбутніх інновацій.

Формування в Україні інноваційної моделі економічного зростання потребує сприяння держави у створенні та ефективному функціонуванні інноваційної інфраструктури, особливо на міжгалузевому та регіональному рівнях. Створення інфраструктури інноваційної діяльності, комерціалізація результатів НДДКР, збереження розвинутої мережі малого інноваційного підприємництва є тим одним із небагатьох кроків на шляху відновлення економіки країни, розвитку освіти та науки.

Основними принципами здійснення інноваційно-інвестиційної діяльності є: науковості, динамічності, компромісності, адаптивності, самоорганізації, саморегуляції. Однією із найважливіших функцій держави в ринковій економіці виступає функція створення нормативно-правової бази її функціонування. В Україні вже наявно сформована нормативно-правова база інноваційно-інвестиційної та наукової діяльності є незавершеною і позбавленою системного підходу, що підтверджує відсутність цілеспрямованої, послідовної державної політики у цих сферах і стримує створення інноваційної інфраструктури. Для вирішення даної проблеми рекомендовано сформувати спеціальний державний комітет, який би зайнявся аналізом наявних нормативно-правових актів, виявив основні суперечності та протиріччя та систематизував наявну законодавчу базу.

Задля покращення в майбутньому інвестиційного клімату України актуальним є питання перегляду та удосконалення нормативно-правової та організаційної бази, що в свою чергу забезпечить зростання сприятливого інвестиційного клімату на території нашої держави і формування основи для збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Україна володіє значним науковим потенціалом і для його підкріплення необхідно врахувати міжнародний досвід та створити органи фінансування та професійної консультації малого та середнього бізнесу, подібного до канадського СРН – IRAP (велика віддача при невеликому фінансуванні), що дасть можливість в разі збільшити науково-технологічний та інноваційний потенціал нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Вермінська О. М. Проблеми та перспективи інвестиційно-інноваційного розвитку України / О. М. Вермінська, П. А. Гориславець // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2010.

2. Володін В. Г. Питання правового регулювання залучення інвестицій в інноваційний розвиток в Україні. / В. Г. Володін // Інвестиції та інноваційний розвиток. – 2008.

3. Гришова І. Ю. Проблеми формування інноваційної системи України [Текст] / І. Ю. Гришова, Т. М. Гнатєва// Інноваційна економіка. – 2012.

КАЛІНІН В.В.,
*аспірант кафедри економіки та міжнародних економічних відносин,
Маріупольський державний університет*

ДО ПИТАННЯ ПРО ДИНАМІКУ СВІТОВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Новітнім імперативом світового економічного розвитку є формування механізму, спрямованого на забезпечення постійного вдосконалення і оновлення організаційно-технологічної бази створення інновацій. Формування даного механізму вимагає перегляду підходів до розбудови інноваційної діяльності, забезпечення різномірного розвитку інноваційної сфери відповідно до умов кожного часового періоду.

Базові інновації, які поєднують у собі досягнення науки і техніки, отримавши втілення в товарах, технологіях, методах управління і сукупності споживчих властивостей, що відповідають наявним і прогнозованим запитам споживачів, є основою виникнення, розвитку та зміни технологічних укладів (табл.1). При цьому різні технологічні уклади певний час можуть співіснувати в одному часовому проміжку. Особливо це притаманно країнам, які не є світовими економічними лідерами. [1, с. 45]

Так, згідно з прогнозами міжнародних фінансових організацій, у перспективі наступних 10 років темпи зростання світової економіки будуть стабільними – на рівні 3% на рік (табл. 2). Рецесія відсутня в базовому прогнозі OECD, World Bank (WB), International Monetary Fund (IMF). Одночасно слід враховувати, що світова економіка розвивається з урахуванням циклічних коливань, і тривалість кожного циклу становить близько 10 років. Отже, ймовірність економічного спаду до 2030 р. є достатньо високою. [2]

За даними USDA, економіки, що розвиваються, у перспективі 10-12 років скорочуватимуть відставання від розвинених економік, нарощуючи питому вагу у світовому ВВП з 38% до 48% у 2030. [6]

Так, за обсягом реального ВВП найбільшою економікою у світі є США, і згідно з оцінками USDA, США збережуть лідерство до 2030 р. Однак розрив між США і Китаєм скоротиться до мінімуму (за методом оцінки ВВП за паритетом купівельної спроможності, Китай випередив США ще у 2014 р.), Індія витіснить Німеччину з четвірки лідерів. Станом на 2020 р., до трійки світових лідерів за рейтингом ПКС входили Китай, США та Індія. За оцінками OECD, ця розстановка сил збережеться до 2030 р., однак розрив між США та Індією скоротиться з 10% до 2,6%. [2] Таким чином, саме економіки, що розвиваються, стануть драйвером зростання світової економіки і споживчого попиту у світі, що відкриває можливості й для України з точки зору потенційної співпраці, зокрема в отриманні нових ринків збуту.

Крім того, за оцінками WB і IMF, до 2030 р. перелік найбільших економік світу істотно не зміниться. Лідерство належатиме тим країнам, які вже сьогодні виграють світову конкуренцію в технологіях та інноваціях, є лідерами в дослідженнях і розробках. Тобто рівень науково-технічного розвитку в сучасному світі є не лише одним із важливих показників соціально-економічного прогресу країни, а й основним ресурсом її економічного зростання, визначаючи місце країни у світовій економіці. Науково-технічна сфера, результати діяльності якої дедалі інтенсивніше залучаються до господарського обігу, формуючи економіку інноваційного типу, стає важливим чинником глобалізації. [5, с. 7] Індикатор утвердження інноваційної моделі економічного розвитку – масштабне